

Af de herved fremkomne synspunkter skal jeg nævne, at De samvirkende Fagforbund i forståelse med Dansk Arbejdsmands Forbund, Dansk Smede- og Maskinarbejderforbund og Handels- og Kontorfunktionærernes Forbund i Danmark har foreslået, at det gøres til en pligt for skolerne at lade en erhvervsvejleder afholde erhvervsoplysende foredrag for eller føre samtaler af erhvervsvejledende karakter med eleverne i de offentlige skolars afgangsklasser.

Jeg skal tillige nævne, at arbejdsmarkedskommissionen i skrivelse af 14. juni 1957 til arbejdsministeriet er gået ind for en udbygning af erhvervsvejledningen.

Jeg er ganske enig i, at det er ønskeligt, at der sikres *samlige elever i skolernes afgangsklasser erhvervsorientering*, således at denne orientering, såfremt eleven ønsker det, kan følges op med *individuel rådgivning* ved en erhvervsvejleder. Jeg er imidlertid betænkelig ved på indeværende tidspunkt at foreslå en ændret affattelse af loven, hvorved skolerne ifølge selve loven forpligtes til at benytte sig af den offentlige erhvervsvejledning ved erhvervsorienteringen af eleverne i skolerne. Herved lægger jeg navnlig vægt på, at erhvervsvejledningsloven endnu kun har virket i godt 2 år, altså et relativt kort tidsrum, der ikke kan have givet anledning til tilstrækkelige erfaringer til at tage stilling til, om man bør tage det foreslåede skridt. Hertil kommer, at der inden for disse 2 år er sket en betydelig udvidelse af den kreds af unge, som drager fordel af erhvervsvejledningen, og denne udvikling har fundet sted på grundlag af et *frivilligt samarbejde mellem skolerne og den offentlige erhvervsvejledning*. Denne udvikling inden for den gældende lovs rammer bør efter min mening have mulighed for at komme til fuld udfoldelse, før der tages stilling til spørgsmålet om skolens eventuelle forpligtelse over for den offentlige erhvervsvejledning. Man kan jo nemlig ikke se bort fra, at det tilsigtede mål kan nås ved et fortsat frivilligt samarbejde mellem skolerne og erhvervsvejlederne ved de offentlige arbejdsanvisningskontorer.

En videreførelse og intensivering af udviklingen på et for de store årgange så vigtigt område, som erhvervsvejledningen vil blive, kræver en øget indsats såvel af skolerne som af de offentlige arbejdsanvisningskontorer, og jeg kan oplyse, at undervisningsministeriet er enig i de foran anlagte synspunkter og har givet tilsagn om at ville medvirke ved en intensivering af erhvervsvejledningen i skolerne på forskellig måde.

Arbejdsministeriet regner med, at den nødvendige udbygning af de offentlige arbejdsanvisningskontorers og arbejdsdirektoratets afdelinger for erhvervsvejledning samt af de psykotekniske prøver vil medføre en udgiftsforøgelse for staten på omkring 300 000 kr. for hvert af finansårene 1958-59 og 1959-60.⁴⁴

Lovforslaget underkastedes i folketinget en indgående 1. behandling og henvistes efter denne til et udvalg, der enstemmigt indstillede